

har afslaaet Begæringen derom, i Henhold til nysangivne Betragtning være berettiget til ogsaa at lægge Omkostningerne ved Landsretsbehandlingen over paa det offentlige.

I øvrigt kan bemærkes, at Adgangen til at faa fri Proces ifølge Kapitel XII ogsaa maa gælde for de i nærværende Kapitel omhandlede Sager.

Kapitel XXVIII.

Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

Som bemærket i Motiverne til det tidligere Udkast maa Overgangen til det ny Processystem medføre nogle Forandringer i de hidtil gældende Regler om den *formelle Fremgangsmaade*, der bliver at følge i Mortifikationssager. Derimod er der ikke Grund til at gribe ind i de bestaaende Regler om, *hvem* der kan søge Mortifikation, og *hvilke Dokumenter* der kunne mortificeres, eller angaaende *Retsvirkningerne* af Mortifikation, idet Spørgsmaalet herom falder uden for Civilprocessen og maa afgøres efter Hensyn, der ere uafhængige af den gældende Procesform. Bestemmelserne i det foreliggende Kapitel angaa derhos — som allerede antydtes i dets Overskrift — kun de Tilfælde, i hvilke Mortifikationen er betinget af forudgaaende retslig Forfølgning og Dom, medens den Række Lovbud, der give Adgang til at opnaa Mortifikation uden Iagttagelse af saadan Fremgangsmaade, t. Eks. med Hensyn til Sparekassebøger, i det hele blive ubørte af Udkastets Bestemmelser.

Af de Forandringer i de paa dette Omraade gældende Regler, som det tidligere Forslag indeholdt, og som ere bibeholdt her, er den væsentligste Bestemmelsen i § 315, der henviser Afgørelsen af det Spørgsmaal, om Mortifikationsstævning maa udstedes, til Retskendelse i Stedet for som hidtil til Administrationens Afgørelse, en Forandring, der stemmer med det i øvrigt af Udkastet fulgte System og heller ikke er uden Forbillede i den gældende Ret, se Lov om Oplagshuse af 23de Februar 1866 § 9, Søløvens § 167 og Frihavnsoplagsbevis-Loven af 30te Marts 1894 § 15.

Fra det tidligere Forslag adskiller nærværende Kapitel sig derved, at Mortifikationssager angaaende Obligationer med

Pant i fast Ejendom, som oven for ved § 2 omtalt, ere henlagte til Underret, medens man i øvrigt har bibeholdt det tidligere Forslags Regel om, at Mortifikations- og Ejendomsdom skal søges ved Landsret. — Fremdeles ere forskellige i nyere Lov indeholdte særlige Regler udtrykkelig holdte i Kraft (se § 314, 2det Stykke og 3die Stykke, 2det Punktum, samt § 322, 2det Stykke). I § 317 ere Udtrykkene ændrede saaledes, at der gives Anvisning paa, efter Omstændigheder at nøjes med en skriftlig Erklæring fra den, der søger Mortifikation, for at denne ikke uden Nødvendighed skal blive nødt til at foretage den maaske lange Rejse til Landsretten. — Det tidligere Forslags § 425 er udgaaet som overflødig ved Siden af den almindelige Regel i Udkastets § 265, jfr. § 289. — Endelig er det i § 320 (jfr. 321) udtalt, at, naar nogen møder og fremsætter Indsigelse mod Mortifikationen, skal Retten afgøre, om denne Indsigelse hindrer Mortifikationen eller ej, og i sidste Fald give Mortifikation. Den saaledes trufne Ordning synes mere konsekvent og mere praktisk end det tidligere Forslags, hvorefter en fremsat Indsigelse bevirkede Optagelsen af et Forbehold i Mortifikationsdommen, der først bortfaldt, naar det under en særlig Sag var fastslaaet, at Indsigelsen var ubegrundet.

Fjerde Afsnit.

Eksekution og Tvangsauktion.

Kapitel XXIX—XXXII.

Eksekution.

I Motiverne til det tidligere Udkast, S. 180—182, jfr. S. 192, er udviklet, hvorledes den hos os bestaaende Ordning, ifølge hvilken Eksekution er en judiciel Akt, der foretages af en med selvstændig Jurisdiktionsmyndighed udstyret Embedsmand (Fogden), frembyder væsentlige Fordele i Sammenligning saavel med den franske som med den tyske Lovgivnings Ordning af dette Emne. Endvidere fremhæves det (S. 182—83), hvorledes Gennemførelsen af Mundtligheds- og Umiddelbarhedsprincippet, der for Domssagernes Vedkommende har maattet føre til en fuldstændig Omdan-